

College van Beroep voor de Examens

Nr: 2025-083882

Het College van Beroep voor de Examens,

mr. M.H.E. Mathon, voorzitter, prof. dr. A. Akkerman en mw. E. Steinmann, leden

BESLISSING inzake het beroep van de heer [REDACTED], hierna te noemen “appellant”, ingesteld bij schrijven van 16 mei 2025, tegen de beslissing van 24 april 2025 van de examinerator waarbij aan appellant voor het vak *Financieel recht* het resultaat 7,0 is toegekend. In deze beroepsprocedure zal de vakcoördinator Financieel recht, [REDACTED], van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid optreden als “verweerder”.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 24 april 2025 is door verweerder aan appellant het resultaat 7,0 voor het vak *Financieel recht* toegekend. Tegen dit besluit is het beroep van 16 mei 2025 gericht. Bij schrijven van 20 mei 2025 is verweerder verzocht om in overleg met appellant na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit gesprek heeft op 28 mei 2025 plaatsgevonden maar heeft niet tot een oplossing van het geschil geleid. Bij schrijven van 4 juni 2025 heeft verweerder een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld tijdens een zitting op 10 juli 2025, alwaar appellant is verschenen. Namens verweerder is verschenen de heer [REDACTED], vakcoördinator van het vak *Financieel recht*.

II. Motivering

Standpunt van appellant

Appellant heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellant kan zich niet verenigen met het bestreden besluit en stelt dat de beoordeling van vraag 3b in het tentamen van het vak *Financieel recht* (hierna: het vak) niet goed is beoordeeld. De tentamenvraag luidde: “‘*Bespreek of Woeke [de inschrijver] de overeenkomst met Innov [de uitgevende instelling] waarmee ze de aandelen verkregen heeft kan vernietigen.*’ Appellant heeft deze vraag beantwoord door één vernietigingsgrond te behandelen, te weten artikel 6:193j lid 3 BW. Op basis daarvan werd geconcludeerd dat vernietiging van de overeenkomst mogelijk is. Appellant stelt dat uit het antwoordmodel én het besluit blijkt dat deze analyse inhoudelijk juist is beoordeeld. Desondanks heeft appellant slechts vijf van de vijftien te behalen punten ontvangen omdat meerdere vernietigingsgronden besproken hadden moeten worden. Deze interpretatie acht appellant niet in overeenstemming met de tekstuele formulering van de vraag. De vraag ziet uitsluitend toe op de mogelijkheid van vernietiging, niet op het aantal of de diversiteit van gronden die daartoe kunnen worden aangevoerd, aldus appellant. Zodra vernietiging op één rechtsgrond mogelijk blijkt, is de vraag juridisch afdoende beantwoord en stelt appellant dat hij alle punten behoorde te krijgen. Appellant stelt dat het onterecht is dat verweerder verwijst naar instructies die tijdens een werkgroep zouden zijn gegeven, waarin zou zijn aangeduid dat bespreking van meerdere gronden vereist was. Appellant betoogt dat deze verwijzing feitelijke grondslag mist. In de bedoelde werkgroep werd een andere casus besproken, waarbij uitdrukkelijk wél om een volledige bespreking van alle gronden werd gevraagd. Deze instructie is niet relevant of toepasbaar op de tentamenvraag in kwestie.

Appellant stelt dat het bestreden besluit in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel. Verweerder heeft volgens appellant verzuimd de letterlijke formulering van de tentamenvraag zorgvuldig te analyseren en heeft de beoordeling gebaseerd op externe veronderstellingen. Daarmee is de beoordeling niet gestoeld op objectieve feiten, maar op een alternatieve en niet-gecommuniceerde interpretatie van de vraag.

Voorts acht appellant het besluit in strijd met het motiveringsbeginsel. Het besluit bevat volgens appellant geen draagkrachtige onderbouwing waarom het antwoord van appellant – waarin vernietiging juridisch overtuigend onderbouwd wordt – niet zou volstaan. De motivering is summier, gebaseerd op feitelijk onjuiste aannames, en laat essentiële tegenargumenten onbesproken. Zo wordt het standpunt dat één vernietigingsgrond afdoende is volledig genegeerd, en ook ontbreekt een inhoudelijke weerlegging van dat standpunt. Appellant stelt dat het standpunt van verweerder dat de tentamenvraag enkel zinnig kan worden beantwoord indien meerdere vernietigingsgronden worden besproken niet logisch en onvoldoende onderbouwd is.

Ten slotte doet appellant een beroep op het vertrouwensbeginsel. Appellant mocht erop vertrouwen dat een tentamenvraag beoordeeld wordt op basis van de letterlijke tekst, en niet aan de hand van vermeende instructies uit andere contexten. De toetsing moet plaatsvinden aan de hand van wat daadwerkelijk aan studenten is voorgelegd. Een student moet kunnen afgaan op de schriftelijke formulering van een tentamenvraag en mag niet worden afgerekend op informatie die buiten de toetsopdracht valt.

Alles overziend verzoekt appellant het beroep gegrond te verklaren en verweerder op te dragen om de tentamenvraag te herbeoordelen waarbij ook één vernietigingsgrond alle punten voor de tentamenvraag kan opleveren.

Standpunt van verweerder

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Tijdens de cursus Financieel Recht 2024/2025 worden studenten onderwezen in civielrechtelijke leerstukken zoals schadevergoeding en vernietiging binnen het financieel recht, waaronder vier vernietigingsgronden: strijd met de wet, wilsgebreken, dwaling en oneerlijke handelspraktijken. Verweerder stelt dat deze gronden zijn behandeld in colleges, werkgroepen en tentamenvoorbeelden. In het tentamen van 28 mei 2025 diende vraag 3b om te beoordelen of Woeke een overeenkomst kon vernietigen, in de context van een niet-geactualiseerd prospectus. Appellant heeft deze vraag beantwoord door één vernietigingsgrond — artikel 6:193j lid 3 BW — te bespreken, waarmee vernietiging mogelijk bleek op basis van een misleidende omissie. Deze juridische analyse is door verweerder als correct beoordeeld, waarvoor appellant vijf van vijftien punten ontving. Verweerder deelt echter niet het standpunt van appellant dat deze bespreking, gelet op de letterlijke formulering van de vraag die niet expliciet om bespreking van meerdere gronden vroeg, afdoende is. Verweerder stelt dat de tentamenvraag vroeg om een volledige juridische afweging en dat alle vier vernietigingsgronden uit de cursus behandeld hadden moeten worden, ongeacht of één grond juridisch toereikend bleek.

Verweerder heeft een herbeoordeling laten uitvoeren. De herbeoordeling is volgens verweerder zorgvuldig en correct verlopen, met toetsing aan de cursusinhoud en richtlijnen. Verweerder benadrukt dat de instructie tot volledigheid ook zonder werkgroepinstructie geldt, en dat meerdere studenten aan deze eis voldeden. De beoordeling door verweerder en controle door prof. mr. J.W.P.M. van der Velden bevestigden dat het antwoord onvolledig was.

Verweerder stelt dat appellant zich onterecht beroept op de beperkte scope van de tentamenvraag en stelt dat één correcte vernietigingsgrond volstaat. Verweerder houdt vast aan de eis tot een uitputtende bespreking conform de cursusopzet. Verweerder verzoekt het beroep ongegrond te verklaren.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

2. Het College stelt voorop dat het vaststellen van het resultaat van een tentamen, in beginsel ter beoordeling van de bevoegde examinerator staat. Indien het College tot de conclusie komt dat de examinerator niet in redelijkheid tot het desbetreffende oordeel heeft kunnen komen, kan het College een daartegen gericht beroep gegrond verklaren. De deskundigheid van de examinerator in aanmerking genomen, moet het College met een terughoudende toetsing volstaan. De taken en bevoegdheden van het College strekken derhalve niet tot het (opnieuw) beoordelen van het ingeleverde werk.
3. De WHW bepaalt – voor zover hier van belang – het volgende:

Artikel 7.13 Onderwijs- en examenregeling

1. *Het instellingsbestuur stelt voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast. De onderwijs- en examenregeling bevat adequate en heldere informatie over de opleiding of groep van opleidingen.*
2. *In de onderwijs- en examenregeling worden, onverminderd het overigens in deze wet terzake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder worden ten minste begrepen:*

(...)

a. de inhoud van de opleiding en van de daaraan verbonden examens,

(...)

d. waar nodig, de inrichting van praktische oefeningen,

4. De Onderwijs- en Examenregeling voor de Nederlandstalige masteropleidingen van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid 2024-2025 (hierna: OER) bepaalt – voor zover van belang – het volgende:

Artikel A-4.2 – Vorm en planning van tentaminering

1. *De studiegids vermeldt aan welke vereisten de student moet voldoen om het vak met succes af te ronden. Ook vermeldt de studiegids in welke vorm het op het vak betrekking hebbende tentamen zal worden afgenomen.*

(...)

5. Het Examenreglement (Regels en Richtlijnen) 2024-2025 van de Examencommissie Faculteit der Rechtsgeleerdheid bepaalt – voor zover van belang – het volgende:

Artikel 4.6 – Beoordeling

1. *De beoordeling van schriftelijke (deel)tentamens geschiedt aan de hand van tevoren schriftelijk vastgelegde, en eventueel naar aanleiding van de correctie bijgestelde beoordelingsnormen.*

(...)

3. *De wijze van beoordeling is zodanig dat de student kan nagaan hoe de uitslag van het schriftelijk of mondeling (deel)tentamen tot stand is gekomen.*

6. De studiegids voor het vak *Financieel recht* luidt – voor zover hier van belang – als volgt:

De vakleerdoelen van het vak Financieel recht zijn:

- *De student kan toelichten wat de belangrijkste doelstellingen zijn van het financieel recht, hoe de Europese en Nederlandse financiële toezichtreggeving is opgebouwd, welke vormen van toezicht er in de Wft zijn geregeld en wat de belangrijkste financiële toezichthouders zijn op het Nederlandse en Europese niveau*
- *De student kan analyseren hoe de verschillende Europese rechtsbronnen doorwerken in het Nederlandse financieel recht, welke rol Europese instituties spelen in het maken van regels van financieel recht en wat het Europees paspoortstelsel inhoudt.*

- *De student kan aan de hand van literatuur, casuïstiek en jurisprudentie regels op het gebied van financieel recht analyseren en vanuit verschillende posities evalueren.*
 - *De student kan een complexe casus oplossen op het gebied van financieel recht, het financieel-rechtelijke kader, de financiële sector en de daarbij betrokkenen.*
 - *De student kan een complexe casus oplossen over de verplichtingen die gelden voor (financiële) ondernemingen in het kader de Europese financiële regelgeving op het gebied van duurzaamheid.*
 - *De student kan aan de hand van (recente) literatuur en jurisprudentie een onderbouwd waardeoordeel uitspreken over kwesties en (maatschappelijke) ontwikkelingen in het financieel recht, zowel op het gebied van het toezichtrecht als de verhouding tussen het financieel recht en het privaatrecht.*
 - *De student kan aan de hand van regelgeving, literatuur en jurisprudentie (onder meer naar aanleiding van misstanden in de financiële sector), analyseren welk type financiële ondernemingen en handelingen gereguleerd zijn, waarom en hoe het toezicht is georganiseerd en evalueren waarom het toezicht deels wel of niet doeltreffend is.*
7. Het College is van oordeel dat tentamenvragen duidelijk en ondubbelzinnig moeten worden geformuleerd. Vraag 3b van het tentamen luidde als volgt: *‘Bespreek of Woeke [de inschrijver] de overeenkomst met Innov [de uitgevende instelling] waarmee ze de aandelen verkregen heeft kan vernietigen.’* Uit deze vraagstelling blijkt niet dat meerdere antwoorden dienen te worden gegeven en toekenning van het aantal punten mede afhankelijk is van het aantal (on)mogelijkheden dat doel te bereiken. Een verwijzing in het verweer dat dit in de werkgroepen en andere instructies is behandeld acht het College niet afdoende. Het College volgt het standpunt van appellant dat bij deze tentamenvraag een duidelijke instructie ontbreekt. Vermeld had moeten worden dat alle mogelijkheden tot vernietiging dienen te worden besproken om het maximale aantal punten te kunnen behalen.
 8. Ook blijkt uit het antwoordmodel dat punten kunnen worden behaald door het benoemen van een mogelijkheid waarmee de overeenkomst juist *niet* kan worden vernietigd. Hoewel het College begrip heeft voor het standpunt van verweerder dat studenten hiermee aantonen over de kennis te beschikken wanneer in dit specifieke geval een beroep op vernietiging op basis van artikel 3:40 lid 2 BW juist is uitgesloten door toepassing van de Wft, is het benoemen van een mogelijkheid waarmee de overeenkomst *niet* kan worden vernietigd, niet in lijn met de vraagstelling om te benoemen hoe Woeke de overeenkomst *wel* kan vernietigen. Deze vraagstelling acht het College derhalve niet duidelijk en ondubbelzinnig.
 9. Het College is van oordeel dat de meest redelijke lezing van vraag 3b ertoe leidt dat niet in redelijkheid van studenten kan worden verwacht dat zij alle vernietigingsgronden benoemen nu hier niet expliciet om is gevraagd. En zelfs gronden besproken zouden moeten worden voor het kunnen behalen van alle punten die in tegenstelling tot de vraagstelling juist niet kunnen leiden tot vernietiging van de overeenkomst. Het College is van oordeel dat uit de vraagstelling niet ondubbelzinnig op te maken was dat alle vernietigingsgronden moesten worden benoemd.
 10. Gelet op het voorgaande is het College van oordeel dat er voor verweerder aanleiding is het resultaat voor het vak *Financieel recht* te wijzigen.
 11. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat kan worden gezegd dat het bestreden besluit strijd oplevert met het recht. Het beroep tegen dit besluit is gegrond.

III. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

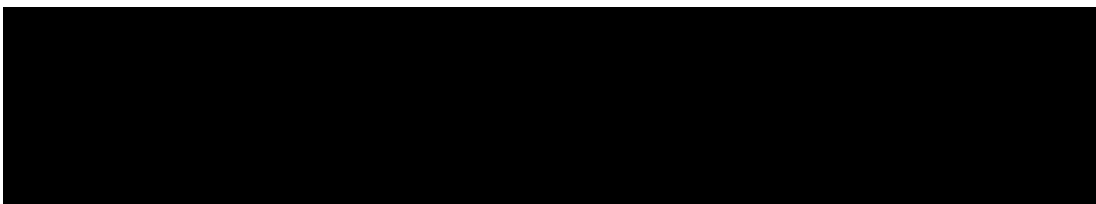
1. verklaart het beroep gegrond en draagt verweerder op binnen vier weken na toezending van dit besluit een nieuw besluit te nemen;

2. bepaalt dat een afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:

- partijen;
- de decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid;
- het College van Bestuur, en

wordt tevens zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 30 juli 2025

mr. D.L.M. van der Zande
secretaris

mr. M.H.E. Mathon
voorzitter

Tegen deze beslissing kan appellant(e) binnen 6 weken beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA te Den Haag. Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken.

Let op, om beroep in te kunnen stellen dient u een betrokkene te zijn in de zin van artikel 7.59a lid 3 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). Dit betekent dat o.a. contractstudenten geen beroep kunnen instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.